

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 285/2013-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti D., s. r. o., Š., zastúpenej advokátom JUDr. M. Š., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/134/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. júna 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti D., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/134/2005.

V sťažnosti sťažovateľka uviedla, že 23. decembra 2005 podala okresnému súdu „žalobu o neplatnosti protokolu č. 118810910300“.

Sťažovateľka ďalej podrobne chronologicky opisuje v sťažnosti úkony okresného súdu od roku 2005 až do roku 2013 a uvádza aj obdobia jeho nečinnosti. Podľa nej okresný súd porušil ňou označené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože od podania žaloby uplynulo viac ako 7 rokov, počas ktorých okresný súd nerealizoval „ani jedno relevantné pojednávanie“.

Sťažovateľka v závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresnom súde bolo porušené jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/134/2005 a prikázal okresnému súdu v predmetnom konaní konať bez zbytočných prietáhov.

Okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € a úhrady trov konania v sume 361,96 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zo sťažnosti sťažovateľky ústavný súd zistil, že vo veci uplatnenej sťažovateľkou na okresnom súde v decembri 2005 okresný súd uznesením z 2. júla 2012 konanie zastavil. Toto uznesenie okresného súdu potvrdil Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 26. marca 2013, čím uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť (sťažovateľke bolo doručené 17. apríla 2013).

Proti uzneseniu krajského súdu podala sťažovateľka dovolanie 13. mája 2013.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo alebo ešte pretrváva. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. júna 2013.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že konanie, v ktorom okresný súd vykazoval zbytočné prieťahy, právoplatne skončilo v apríli 2013, z čoho je zjavné, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu tvrdené porušovanie práv sťažovateľky už netrvalo. Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia čl. 48 ods. 2 ústavy základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená.

Z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2013